

ŚWIADECTWO EWANGELII O JEZUSIE CHRYSZTUSIE JAKO SYNU BOŻYM

W naszych rozważaniach dotarliśmy do centrum wyznania wiary chrześcijańskiej: „Wierzę w Jezusa Chrystusa, Jednorodzonego Syna Bożego”. Centrum naszej wiary jest Jezus Chrystus. Dlatego też każdy, kto świadomie żyje wiarą może powiedzieć: „Spotkałem w swoim życiu Jezusa Chrystusa, Syna Bożego”.

Prawda, że Jezus jest Synem Bożym nie była prosta do przyjęcia dla Izraelitów, gdyż ich umysły były mocno zakorzenione w ścisłym monoteizmie. Jako chrześcijanie jesteśmy przekonani, że to jest właśnie „nowość Ewangelii” – Jezus z Nazaretu jest Synem Bożym.

Potwierdzamy tę wiarę w Symbolu Apostolskim, mówiąc: „Wierzę w Boga Ojca wszechmogącego [...] i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne [...] który się począł z Ducha Świętego, narodził się z Maryi Dziewicy”. A także w Symbolu Nicejsko – Konstantynopolitańskim, którego słowami modlimy się podczas Mszy św.: „Wierzę w Boga Ojca wszechmogącego... i w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami”; „który dla nas i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba, i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi i stał się człowiekiem”.

Te symbole wyrażają to, co zapisane jest w liście do Hebrajczyków: „wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił od nas przez Syna” (Hbr 1,1-2). Bóg pokazuje każdemu z nas, kim jest. Bóg posłał na świat swojego Syna. Narodził się On właśnie w Izraelu, z Maryi, młodej żydówki.

Samoobjawienie się Boga jest nowością. Bóg sam wychodzi do człowieka, aby mu pokazać swoją miłość. Bóg w Jezusie Chrystusie ukazuje siebie w pełni. Patrząc więc na Jezusa widzimy Boga, bo On jest Bogiem.

Wypowiadając słowa wyznania wiary w Symbolu Apostolskim i Nicejsko-Konstantynopolitańskim wypowiadamy słowa Ewangelii. Ewangelie mówią wprost o Jezusie jako Synu Bożym. Przedstawiają Jezusa równym – „współistotnym Ojcu”, „zrodzonym, a nie stworzonym”. W Ewangelii według św. Mateusza słyszymy słowa: „nikt nie zna Ojca, tylko Syn oraz ten, komu Syn zechce objawić” (Mt 11,27). Podobnie, gdy Jezus mówi w porwywie serca: „Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11,25).

Rozważana przez nas prawdą o Jezusie Chrystusie Synu Bożym jest istotnym elementem wiary w Boga w trzech Osobach. Bóg objawia się nam. Pragnie, abyśmy Go poznali.

Źródłem tego świadectwa, że Jezus jest Synem Bożym jest sam Ojciec. Ojciec poznający Syna i siebie w Synu, czyli Ojciec daje Syna, aby w Synu każdy z nas zobaczył jakie jest Bóg Ojciec.

Do czego skłania nas ta nieprosta refleksja? Do dziękczynienia, że Jezus z Nazaretu jest Synem Bożym, który przyjmując ciało z Maryi Dziewicy doświadcza naszego ziemskiego życia. Dzięki temu my patrząc na Niego możemy poznać jaki jest Ojciec.

Na podstawie: *Katechezy Ojca Świętego Jana Pawła II Jan Paweł II. Jezus Chrystus*, Kraków – Ząbki 1999.